Angelo. 4) 2

cũ oĩm nrm̃ membra ſi in linguis verterent̃. eam laudare nullus ſufficere valeret Jtẽ cum non ſpeõſa laus ſit in ore pccõris quõ ego miſer indigniſſime vite homũcio: laudes marie audeã ſonare cum in his illũ digniſſimũ vite iheronimũ audiã trepidare Sic namqȝ dicit Timeo valde ꝛ ſatis ptimeſco dũ marie cupio parere profectibus. ne forte ſicut improbꝰ. ita vt indignꝰ laudator inueniar: profecto cũ nec ſcitas nec facũdia ſuppetet. vt btãm ꝛ glõſam v̓ginem digne laudare queã Jtẽ ad quid paux illum aque mari addã. ad quid modicum lapillũ monti adiiciã Sic certe cum maria diuinis ꝛ ãgelicis laudibus nimis magnifica ſit Quid nrã quid p̃cipue mea paruitas eius laudibus adijcere poſſit Deniqȝ beatus iheroꝰ de ipſa loquens ait Ut verum fateor quicquid humanis dici põt verbis nimis a laude celi eſt. quõ diuinis ꝛ ãgelicis eſt excellentius predicata ꝛ laudata preconiis: a prophetis prenunciata. ꝛ a patriarchis figuris ꝛ enigmatibus preſignata ab euãgeliſtis exhibita ꝛ mõſtrata ab angelo venerabiliter atqȝ officioſiſſime ſalutata Hec omnia diligenter penſata pium lcõrem ꝛ pium auditorem mouere debẽt merito. vt ignoſcant mihi quicquid inſufficientie: quicquid imperície eis occurrerit in hoc ſcripto: quomõ enim ego tã inſufficiens cudere valerẽ ea que tante virginis laudibus digna: tãteqȝ virginis zelatoribus grata forent: cum in his ille tantus eius laudator ꝛ zelator btũs berñ coartetur ait enim ſic Non eſt qđ me delectet magis: non eſt quod terreat magis. q̃ de glã virginis matris marie habere ſermonẽ Et cãm huius ſubiungens ait Tãto eam affectu deuotionis ãplectunt̃: honorant ſuſcipiunt vt dignum eſt vniuerſi vt licet de ea loqui geſtiant. Omnes tamen quicquid dicit̃ de indicibili eo ipſo qđ dici potuerit nimis gratum ſit: minus gratuȝ ſit: minus placeat: minus acceptetur. Hortatur tñ ꝛ conſolatur beatus Jheronimus dicens. Et ſi nemo ad hoc inueniatur idoneus votis tũ omnibȝ ceſſare non debet etiam quilibet pccõr a laudibus: Beatus etiã augꝰ loquens quõ dei filius matri ſue fecunditatem attulit veniendo ꝛ integritatem naſcendo non abſtulit poſt pauca vero ſiciungit idem auguſtinus dicens Tãtum quippe donũ dei nec ſari

(1487)

poſſumus. qm̃ ſumus ad eius enarrandam magnitudinem par
uuli. ⁊ tamen laudare pellimur. ne tacendo maneamus ingra‑
ti. Et certe vidua paupercula que duo minuta erea deo gratiſſi
ma obtulit nõ ꝓpter hoc nihil offerre debuit quia magna offer
re non valuit. hinc ꝙ ego pauꝑ ingenio ymmo pauperrimus tã
ſciã ꝙ̃ eloquio: hoc exiguum donũ. hoc paupculum ſcriptuꝫ ad
honorẽ tante regine offerre preſumpſi. vt in ipſo tanꝙ̃ in obſcu
ro ſpeculo: ſimpliciores eiuſdem regine amatores. qualis. ⁊ ꝙ̃
ta ipſa ſit. ſaltem tenuiter ſpeculentur. Et quia idem ſcriptuꝫ in
ſtar rudis ſpeculi repñtatiuũ eſt vite ⁊ gratie ⁊ glorie marie. iõ
non inconuenienter appellari poteſt ſpeculũ marie. Eya ergo
beatiſſima dña mea maria: exiguum munus quod dat tibi pau
per amicus accipito placide. Te enim cum hoc munuſculo. te
cum hoc opuſculo ſalutationis ſaluto. Te genibus flexis te ca/
pite inclinato. te corde te ore ſaluto. ſalutanſqꝫ dico. Aue maria
grã plena ⁊cetera.

¶ Explicit prologus

¶ Sequit̃ tabula huius operis